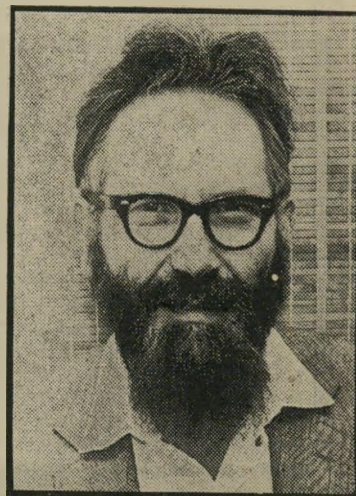

במוצאי שבת (1/1), בשעה 19.30, ישודר בטלוויזיה מישר מיוחד במינו. יהיה זה יזמה פתוחה בין חוגים חרדים קיצוניים על הנושא: האם צריכות בנות דתיות להתנדב לשרות לאומי?

הרבנים הספרדים, שהשמיעו לא אחת התנגדות טוטאלית לשרות בנות, סרבו שירוב מוחלט להופיע בוויכוח. באותה איצי טלה — שהטלוויזיה מוקצה מחמת מיאוס, רחמנא ליצלן — התעטפו גם אנשי אגודת ישראל, שנתבקשו להשתתף בוויכוח. אלא שמאחורי הסירוב הפורמלי הסתתר הפחד מפני היחשפות בציבור בנושא בלתי פופולארי, "פסק של הרבנים", אמרו, "וזה מפקיע".

חרדה מובנת. הצעירות הדתיות הן מתנדבות מחזור הגלילית, שהסכימו תחילה

רב בנימין צביארי אומץ לב

לה להשתתף בצילומים, ביקשו מאוחר יותר, שלא לשרר את צילומיהן ואת דבריהן. הן חרדו שאם אלה, לפחות, יהיה מובנת קדמה לכך מערכת של שטיפת מוח ללא תקדים בציבור הדתי.

על רקע זה, צריך היה ר' בנימין צביארי, האחראי להפקת תוכניות הדת והמוסר רת בטלוויזיה, לאורך אומץ לא מבוטל כדי להביא לשידור נושא כה שנוי במחלוקת.

כיצד השיג חיים יבין

את הסקופ העולמי עם מזכיר האו"ם

שאל שאלות נוקבות ביותר על עברו שלו וזדהים האוסטרי קצין הוורמאכט במלחמת העולם השנייה, ועל יחסו למדינת ישראל, לשליחות יארינג ומיסמן יארינג, עליו נתבקשה ישראל להשיב.

הדיפלומט האוסטרי, פגוע כולו בחותם המינהגים והנימוסים האירופיים, מאופק וידידותי, השיב תשובה דיפלומטית מתחמקת ביותר על השאלה האחרונה, היתה גולת הכותרת מבחינת ההתענינות הציבורית בישראל. לעומת זאת, היה מוכן להרבות חייב את הדיבור על רגשותיו ועל סבל משפחתו בתקופה הנאצית. חוגים יודעי דבר העריכו, כי רצונו העז להדגיש עובד זה, שלוחתה במימיקה מתאימה, טומן בחובו את סוד הסכמתו להעניק ראיון בלתי עדי לכתב הטלוויזיה הישראלית.

אגב כך הסתבר שיבין בן ה־40, שיצא לארצות הברית עם רעייתו יוספה והבת הפעושה דפנה באוקטובר, הוא עדיין השד"ן הפופולארי ביותר בישראל. בדיווח טלפוני מארצות הברית, סיפר הכתב הוותיק יגאל לוסין בהתרגשות לעמיתו יעקב אחיימאיר, כי כאשר הולך יבין ברחוב ניו יורק, אנשים מזהים אותו, טופחים על שכמו ומרעיפים עליו דברי הערצה למכירה. כמובן, ישראלים בהווה ובעבר.

סקופ עולמי השיג השבוע חיים יבין, כמעט במקרה, כאשר נועד לראיון בעל־פה עם מזכיר האו"ם החדש ד"ר קורט ולד הייס, מיד עם היכנסו של האחרון לתפקידו. דו. חיים יבין ויגאל לוסין הסתובבו נואם שות במסדרונות האו"ם בניסיון להשיג חו"מרו ויזואלי כלשהו על ולדהיים, שהיה עד כה די אלמוני בזירה הבינלאומית של האומות המאוחדות, כאשר פנה אליהם פתאום איש המנגנון ואמר: "קבעתם ראיון עם ולדהיים? חכו, אכנים אתכם מיד אחרי רי נציגי הטלוויזיה הגרמנית." יבין חיפש מיד בקדחתנות צלם מצויד במצלמה מתאימה. הראיון כולו צולם בצבע, כי זה מה שהיה בידו הצלם שנמצא. התוצאה: לא רק יבין יצא יפה במיוחד בצבע, אלא שזה גם יאפשר לטלוויזיה הישראלית להפיץ את הראיון הבלעדי בתחנות חוץ. לגבי עיתונאי, שהחל את הקאריירה שלו כמגיש חדשות פוטוגני, הגיע בכך יבין להישג כולל לא מבוטל. הסקופ הוא בעצם השגת הראיון האקסלוסיבי, ששודר בפני צופי הטלוויזיה הישראלית ביומן אירועי השבוע ביום השישי האחרון. היתה זו פעם בניו יורק, אנשים מזהים אותו, טופחים על יבין בעל־פה לכתב ישראלי.

לוקה, וכה מסעיר. עורך המישה, ישראל גולדריכט, צעיר כבוש כיפה סלונה, ניגש לטפל בענין בחרדת קודש, יחד עם הבמאי הדתי אדיר זיק.

בדיון בולפן שחשפתה גם שלוש נשים: המנהל השדרות — אסתר ברזל, הממונה על כתיסת סטיוניסיפה במשרד החיינוך — והבה מלכיאל, שהיא אשה דתית המצודת בהתנדבות בנות לשרות לאומי. מנגד תופיע מנהלת בית הספר של פועלי אגודת ישראל — שושנה ביחובסקי, שתטען על נגד. הוויכוח ישודר במסגרת תוכנית המבדיל, שהיתה עד כה מסגרת לתוכניות פולקלור מפורק, חסר טעם.

מדיניות חדשה. מישר זה, שיהווה סערת רוחות במחנה הדתי בארץ ובהחוזק לארץ, אכן מציין שינוי קוסטאלי בתוכנית הנות המבדיל. קו שיששק, כאשר תעסק התוכנית, בעתיד, בעיקוב אחר פעילות המיסיון בארץ, במידת נחיצותו או אי

נחיצותו של יהודי כמו הרב מאיר כהנא, או תבונת גשר, הפועלת ממרובה בגוש עציון לקירוב לבבות בין דתיים לחילוניים.

הנהלה

התעללות נוספת

באוהדי הסורט

זילזולה של הטלוויזיה ברבבות אוהדי הספורט חוזר שוב על עצמו. השבוע נודע, כי הטלוויזיה לא תסקור את משחקיה של נבחרת ישראל בכדורגל, שיתקיימו בבורמה בחודש מרץ, במסגרת הטורניר הקט"מ באולימפי, בו יקבע איוז נבחרת תשת"ת. תף באולימפיאדת מינכן, כן לא תסקור הטלוויזיה הישראלית גם את משחקיה של נבחרת הנוער, שתשתתף באליפות אסיה לנוער בכאנגקוק.

גידו ריצון רע, אנשי מדור הספורט של הטלוויזיה עשו את כל המאמצים כדי לשגר צוות מיוחד לראנגון ולבאנגקוק. אבל שמואל אלמוג, מנכ"ל רשות השידור, גילה פעם נוספת ריצון רע, אטימות, וחוסר מקצועיות מדהים, כאשר הודיע לאנשי מדור הספורט, בישיבה סגורה, כי אול התקציב לנסיעות לחר"ל.

הרישעות, הטמונה בנימוק זה, היא שני תן להעביר סכומים מסעיף לסעיף בתקציב: צריך רק לפנות ולבקש את אישור האוצר. מדור הספורט של הטלוויזיה, שי עדיין לא יוותר על מאבק בנושא זה, היה מוכן בשקט גמור לוותר על סכום זה מתקציבו, כדי לממן את כיוסי אירועי הספורט המרכזיים האלה. אבל ברשרת הביונות והזילזול בציבור הצופים, האופייניים לטלוויזיה — הכל צפוי והרשות אינה נתונה.

תדריך

סרט טלוויזיה (יום ד' 29/12, 20.40) סתיו אפאלאצי — דרמה רגישה על משפחה נצרכת בעיר שדה אמריקנית התולה תקוות שוא בהצלחתו האמנותית של הבן הוג, שגילה כשרון גדיר בעבודות קראמיקה, לאהר שכל המשפחה נרתמת לאיסוף כספים על מנת לממן את השתלמו תו בתחום זה, מתנפץ החלום לרסיסים.

ארתור קנדי ב"סתיו אפאלאצי"
תקוות שוא

כאשר אולה נערתו מסבירה לו מדוע הוא חייב להשאר, משתתפים: ארתור קנדי, תרוה רייט ופיליפ אלפורד.

קלארק ג'יי (יום א' 2/1, 20.20) סרט דוקומנטארי על חייו, אהבותיו וסרטיו של הכוכב הנודע, שהופעתו בתפקיד רט ברטלט בסרט הענקים חלף עם הרוח היא בלתי נשכחת.

ביורר יש (יום א' 2/1, 21.20) טיפוח גשם (מישר דחי). משתתפים: יוסי בנאי, עדינה גורן, אברהם הפני, ישראל גוריון, אלכסנדרה, אירית סנדנר ואחרים. במאי — יהודה נאמן.

השעה השישית (יום ג' 4/1, 20.20) בעקבות הקרנת גירסה קולנועית דוקומנטארי דראמטית איטלקית של משרת דרייפוס, ייערך דיון בולפן על משפטו של הצופים הצרפתי היהודי שנידון לפני 75 שנה על בגידה שלא בגד — פרשה שהסעירה את כל העולם הנאור, בזכותו של הסופר הנודע אמיל זולה, שעמד על גילוי האנטישמיות במהלכה. היתה זו פרשה שהשפיעה במישרין על העתונאי הווינאי תיאודור הרצל, להקים את רעיון הציונות המדינית, משתתפים: עורך הערך דרייפוס באנציקלופדיה העברית ד"ר משה קטן, הידוע לציבור הצופים מסרטו של יוסי גודארד על משפחת מרובות ילדים, כאבי משפחה בת 11 נפשות, ראש המחלקה לנוער ולחלוצ של הסוכנות היהודית מר' דכי (מכילה) בן און מן שהיה קצין חינוך ראשי בצה"ל, ח"כ בנימין הלוי, בעבר שופט בית הדין העליון, שיציי את הצד המשפטי של הפרשה תוך השוואה לפרשיות דומות בישראל, ד"ר דוב לאור מרצה למדע המדינה באוניברסיטה עברית, מפיק — דב שגור, מנחה — ישעיהו בן-פורת.

מחתות לאנטונה

דליה מזור - בסירטי פידסומת

הממוצעת של עובדי המחלקה, עם היכנסו למיסת הכלולות של מחלקת החדשות.

צבי ג'י יכהו כמנהל מחלקת החדשות של הטלוויזיה הישראלית, בתוקף מינוי בפועל.

אבל לא היה זה דווקא המינוי הצפוי של גיל שגרם להתרגשות ולהתלהבות מלאת גיל. היה זה הסיפור, כי האחד והיחיד שניגש — אגב, בסוד גמור — למיכרו החיצוני על משרה זו, היה השדרן יאיר אלוני. בלשו בהעדרם, בוועדת המיכרזים — שדחתה, כמצופה, את מועמדותו של אלוני — סגן יו"ר רשות השידור נתן שחם, המנכ"ל שמואל אלמוג והסמנכ"ל ארנון צוקרמן, שאינם נזהרים להחמיץ בדרייבלל ועדות מיכרוזים הדנות באיזו משרות בכירות.

הסיפור כולו לא היה גורם להתרגשות פומבית, לולא העובדה כי הרף כל השמועות, הנחישים והתחויות, לא ניגש איש למיכרו מלבד אלוני, כשם שלא ניגש איש למיכרו הפנימי על משרה זו. רק טיפוס נועז במיוחד היה מוכן להכניס ראש בריא למיסה חולה.

נותר רק לאחל, מכל הלב, הצלחה לגיל, יהודי אימפולסיבי, המבוגר משיכתת הגיל